

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΛΔ' - Ἀριθ. Φύλλου 775
 ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1980 (Π.Ο.Η.)
 Τιμή Φύλλου Δρχ. 10.— Γραφεία Κένιγγος 32 — Ἀθήναι Τ. 147 Τηλ. 3628280

Ἐπὶ τῇ Σεπτῇ Κοιμήσει Της

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΣ

Ὁλόκληρος ὁ μήνας Αὐγούστου ἔχει ἀφιερῶ-
 θεῖ ὑπὸ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας μας εἰς τὴν
 Κυρίαν Θεοτόκον.

Οἱ ἅγιοι πατέρες προέταξαν πρὸ Αὐτῆς τὴν
 Θείαν καὶ Ἱερὰν νηστείαν πρὸς τιμὴν τῆς καὶ
 μετὰ ἀπὸ τὴν δεκαπενθήμερον νηστείας ἐορτά-
 ζουν μεγαλοπρεπῶς τὴν Ἱερὰν μετὰστασιν Της.

Δὲν εἶναι ἡμέρα λύτης ἡ κοίμησις τῆς Μη-
 τρός τοῦ Θεοῦ, ὅπως κάνωμεν συνήθως ἡμεῖς οἱ
 ἄνθρωποι εἰς μνημόσυνα τῶν ἀποθανόντων συγ-
 γενῶν μας, ἀλλὰ ἡμέρα χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.
 Χαρᾶς διότι νοὶ μὲν ἐστερήθημεν τῆς γλυκυτά-
 της αὐτῆς μορφῆς μιᾶς Μητέρας τοῦ Θεοῦ τὴν
 ὁποίαν ὀφθαλμοφανῶς θὰ ἐβλέπαμεν ἂν ἐζῆ ἐπὶ
 τῆς Γῆς, ἀλλὰ τώρα ὅμως εὐρίσκεται πλησὺν
 τῆς Παναγίας Τριάδος ὡς τὰ δευτερεῖα κατέ-
 χουσα ἀνωτέρα καὶ ἀπὸ τὰ αἶλα τάγματα τῶν
 Ἀγγέλων πρεσβεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν ἀενάως πρὸς
 τὸν Κύριον ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τέκνων Της. Ἐφυ-
 γεν ἀπὸ τὴν Γῆν, ἀλλὰ εὐρίσκεται ὁλοκαυτίῃ

ὑπὲρ τὸν ἥλιον (ὡς γεννήσασα τὸν ἥλιον τῆς
 δικαιοσύνης) ἐγγὺς τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ὡς Μητέρα πάντων ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν,
 φροντίζει δι' ὅλους μας καὶ συγκρατεῖ τὴν δι-
 काίαν ὀργὴν τοῦ Κυρίου, τοῦ ὁποίου ἡ δικαιο-
 σύνη θέλει νὰ τιμωρήσῃ τὴν καταφόρως τελου-
 μένην ἀδικίαν καὶ ἁμαρτίαν εἰς αὐτὸν τὸν κό-
 σμον.

Δὲν προτιθέμεθα νὰ σκιαγραφήσωμεν τὰς με-
 γάλας ἀρετὰς καὶ τὴν καθαρότητα τῆς Ἀειπαρ-
 θένου Μαρίας καθότι δὲν δυνάμεθα πρὸς τοῦτο
 οὐδὲ δύνανται νὰ ἀναγραφοῦν αὐταὶ παρ' ἡμῶν
 τῶν εὐτελῶν. Οἱ πρεποδέστατοι διδασκαλοὶ καὶ
 θεολόγοι τῆς Ἐκκλησίας κατ' ἄνθρωπον καὶ ἀπὸ
 εὐλάβειαν πρὸς Αὐτὴν ἔγραψαν πολλοὺς λόγους.

Τὸ ὅτι ἐκαταδέχθη ἵνα ἔμβῃ εἰς τὴν γαστέ-
 ρα Αὐτῆς ἓνας Παντοδύναμος καὶ πανυπερέ-
 λειος Θεὸς ἀρκεῖ νὰ κατανοήσῃ τις τὰς ἀρετὰς
 Αὐτῆς.

Ἡ εὐλάβεια τοῦ λαοῦ μας πρὸς τὴν Πανα-

γία είναι μεγάλη. Ἡ Παναγία ἐζήσε μαζί μας νοερῶς εἰς ὅλας τὰς δυσκόλους στιγμὰς τοῦ Ἔθνους. Εὐρίσκεται βαθειά ριζωμένη εἰς τὴν λαϊκὴν ψυχὴν. Τ' ὄνομά Της ἐπικαλοῦνται ἀναρίθμητοι ψυχὰς ἐπὶ τῆς γῆς. Οἱ πονεμένοι, οἱ ἀσθενεῖς, οἱ ὀρφανοὶ καὶ γενικά μέσα σὲ κάθε θλίψιν καὶ στενοχωρίαν, εἶναι ἡ παρηγοριά καὶ οἱ ἐκ βαθέων ἀναιστεναγμοὶ μὲ τὸ «Παναγία βοήθα μας».

Πόσαι Ἱεραὶ εἰκόνες τῆς θαυματουργοῦν;

Ἀναρίθμητα θαύματα γίνονται καθημερινῶς εἰς ὅσους μετὰ εὐλαθείας καὶ πίστεως ἐπικαλοῦνται ταύτην. Ἀναρίθμητοι Ἱεροὶ Ναοὶ ἔχουν ἀνεγερθῇ πρὸς τιμὴν τῆς ὅπου συρρέουν πλήθη νὰ παρακαλέσουν ταύτην ἵνα μεσιτεύσῃ πρὸς Κύριον ἵνα εὐρωμεν ἔλεος ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἡ Θεοτόκος εἶναι ἡ προστάτης, φρουρὸς καὶ βοηθὸς πάσης καταστάσεως ἀνθρώπων. Εἰς τοὺς Βασιλεῖς, τοὺς Ἀρχοντας, τοὺς Ἱερωμένους καὶ Μοναχοὺς ὡς καὶ σὲ κάθε πιστόν.

Ποῖα ὅμως εἶναι τὰ γνήσια τέκνα τῆς Παναγίας;

Ἰσως ἡ ἐρώτησις αὕτη πολλοὺς νὰ σκανδαλίσῃ.

Διὰ ποίους θὰ μεσιτεύσῃ ἡ Παναγία; Κόρη;

Τὴν Παναγίαν μας διαπείνουν πῶς τὴν τιμοῦν καὶ οἱ Λατίνοι καὶ οἱ οἰκουμενισταί. Τὴν Παναγίαν ἐτιμοῦσαν οἱ εἰκονομάχοι καὶ πολλοὶ αἰρετικοί. Αὐτοὺς ὅμως ἡ Παναγία ἀπεχθάνεται καὶ ἀποστρέφεται. Αὕτη θέλει μόνον γνήσιους Ὁρθόδοξους. Ἀνθρώπους οἵτινες παραφθείρουν τὴν Ἱεράν παράδοσιν καὶ ἀποσχίζονται ἀπὸ τὴν

Ἐκκλησίαν, ὄχι μόνον ἡ Παναγία μας δὲν τοὺς βοηθεῖ, ἀλλὰ τοὺς ἀποκαλεῖ καὶ ἐχθροὺς τοῦ Υἱοῦ τῆς.

Ὅταν ὁ ἐνάρετος Γέρων τῆς Μονῆς Ζωγράφου Ἀγ. Ὅρους ἀνεγίνωκε τοὺς χαιρετισμούς τῆς ἐμπροσθεν τῆς ἁγίας εἰκόνας τῆς ἡ Παναγίας τοῦ εἶπεν εἰς ἀπάντησιν τοῦ «ΧΑΙΡΕ ΝΥΜΦΗ ΑΝΥΜΦΕΥΤΕ» χαῖρε καὶ Σὺ γέρων, ἐρχονται οἱ ἐχθροὶ ἐμοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ μου καὶ εἰδοποίησε τοὺς πατέρας τῆς Μονῆς ὅσοι εἶναι ἀσθενεῖς καὶ δὲν μποροῦν νὰ ὑπομείνουν μαρτύριον νὰ φύγουν. Ἡ Ἱερά αὕτη εἰκὼν ὑπάρχει ἀκόμη καὶ σήμερον εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ζωγράφου. Ὡστε οἱ Λατίνοι καὶ οἱ Λατινόφρονες καίτοι τιμοῦν τὴν Παναγίαν καὶ τὴν ἐορτάζουν μεγαλοπρεπῶς εἶναι οἱ ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΑΣ.

Διὰ ταῦτα ὅσοι μένομεν εἰς τὴν γνησίαν Ὁρθόδοξίαν ὥς παρακαλέσωμεν τὴν Πανυπέρτιμον Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν γνησίων Ὁρθόδοξων ὅπως μᾶς στηρίξῃ εἰς τὴν Ἀγίαν Ὁρθόδοξίαν καὶ μᾶς ἐνισχύῃ ἵνα ἀποτινάξωμεν τὸν ζυγὸν τῆς ἀμαρτίας.

Ἰκετεύσωμεν δὲ τὴν Παναγίαν μας ἵνα βοηθήσῃ τοὺς εὐρισκομένους εἰς τὴν πλάνην τῆς κακοδοξίας τοῦ νεοημερολογισμοῦ οἰκουμενισμοῦ ἵνα ἐξέλθουν ἀπὸ αὐτὴν καὶ εἰσέλθουν εἰς τὴν μάνδραν τῆς Ἐκκλησίας ἀνευ τῆς ὁποίας Σωτηρία δὲν ὑπάρχει.

Ὁλαλαμπὴς καὶ πάγκαλος νύμφη τοῦ Οὐρανοῦ Βασιλέως ὡς προεδρεύουσα ἐγγὺς τῆς Παναγίας Τριάδος ἰκέτευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΝΑΝΗΨΕΩΣ

ΟΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ὁ μῆνας Αὐγουστος δὲν εἶναι μόνον ἡ εὐλογημένη χρονικὴ περίοδος, κατὰ τὴν ὁποίαν «καρπίζουν» καὶ «μεστώνουν» ὅλες οἱ εὐλογίες τῆς ἀκούραστης γῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ ἁγία περίοδος κατὰ τὴν ὁποίαν προσκαλοῦνται οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ νὰ «ἐκδιπλώσουν» τὴν καρδιά τους μπροστὰ στὴν Πάνσεπτη καὶ Γλυκεῖα μορφή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς τρυφερῆς Μητέρας τῶν Οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, καὶ νὰ τῆς ψάλλουν τοὺς περὶ τρυφεροῦς ὕμνους, υἱικῆς ἀγάπης, εὐγνωμοσύνης καὶ ἀφοσιώσεως γιὰ τὴν μεγάλην τῆς συμβολὴν στὸ Μυστήριον τῆς Θεῆς Οἰκονομίας κατὰ τὸ ὁποῖον «ὁ Θεὸς ἄνθρωπος ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς».

Κατὰ τὴν περίοδον αὕτη, ὅσον κι ἂν τρομακτικὰ βάλλονται οἱ ἠθικὲς ἀξίες καὶ κατὰδηλὴ εἶναι ἡ παγκόσμια ἠθικὴ κρίσις, ἐν τούτοις τὰ πι-

στὰ τῆς Ἐκκλησίας τέκνα, εἴτε στὰ χωριά, εἴτε στὰ μεγαλόπολεις βρίσκονται, εἴτε σὲ λουτροπόλεις, τρέχουν τὰ δειλινὰ ὅταν χαρμόσυνα κτυποῦν οἱ καμπάνες καὶ τὰ σήμαντρα γιὰ τίς Ἱερὲς παρακλήσεις τῆς, γιὰ νὰ ψάλλουν ἐκ βαθέων, «Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους Σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες, μετὰ Θεὸν εἰς Σὲ καταφεύγομεν»...

Χιλιάδες δακρυσμένα μάτια, ἀπροσμέτρητες πονεμένες καρδιὲς περιρραίνουν καὶ πλησιάζουν τὴν Ἀγίαν Μορφή τῆς «Γλυκοφιλοῦσας» τῆς «Πάτρισσας», τῆς «Παρηγορητρίδας», τῆς «Ελευθερώτριας», τῆς «Τριχερούσας», τῆς, μετὰ τόσα καὶ τόσα εὐγνώμονα λόγια καὶ στολίδια ποὺ τὴν κατεκόσμησεν ἡ ἀνθρωπότης ὅλη. Γονατίζουν οἱ πιστοὶ κι ἀκούουν τοὺς ὡραίους ὕμνους, τὰ συγκινητικὰ τροπάρια ποὺ συντάξεν

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΧΡΥΣΟΒΑΛΛΑΝΤΟΥ ΘΕΣΣΟΝΙΚΗΣ

Μετά πάσης Ἐκκλησιαστικῆς Μεγαλοπρεπείας ἐωρτάσθη ἡ ἐτήσια Ἑορτὴ καὶ Πανήγυρις τῆς

Ὁσίας καὶ Θεοφόρου Μητρὸς ἡμῶν Εἰρήνης τοῦ Χρυσοβαλλάντου ἐν τῷ Πανσέπτῳ Προσκυνήματι

ἡ Ὁρθόδοξος Ὑμνολογία, ἐνῶ οἱ ἀλλόδοξοι καὶ ἀλλόθρησκοι θαυμάζουν, τὸ ὕψος καὶ τὸ βάθος αὐτῶν καὶ ὁμολογοῦν μὲ τὸ στόμα ἑνὸς μεγάλου, παγκοσμίου κύρου μουσικοκριτικοῦ, τοῦ Ὁκταβίου Τιμπά: «Ὅ,τι καλύτερον, ὅ,τι ὠραιότερον, ὅ,τι ὑψηλότερον ὑπῆρχε στὴν ποίησιν, στὴν φιλολογίαν καὶ θεολογίαν, τὸ πήραν οἱ Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες καὶ κατεπτόλισαν τὰ Ὑμνολογικὰ τῶν ἀριστουργήματ' αὐτὰ ἀφιερωμένα στὴν Πανάγιον Θεοτόκον, καὶ δὲν ἔχει μείνει γιὰ μᾶς γιὰ νὰ συνθέσωμεν κάποιον ἀντάξιον Ὑμνον καὶ προσφέρομεν εἰς Ἐκείνην ποὺ εἶναι «ἡλιακῶν λαμπιδόνων, λαμπροτέρα»... Στὴν χάριν τῆς καταφεύγουν λοιπὸν οἱ Χριστιανοὶ μὲ τὰ πειρὰ συγκινητικά καὶ τρυφερά λόγια ἱκεσίας καὶ παρακλήσεως.

Ἄλλος γιὰ νὰ ζητήσῃ τὴν «πρεσβείαν» καὶ «μεσιτείαν» τῆς γιὰ κάποιον ἀγαπημένον ἄρρωστον, ἄλλος γιὰ μιὰ ξενητευμένη καὶ θαλασσοδαρμένη ψυχὴ, ἄλλος γιὰ κάποιο θλιβερό οἰκογενειακό περιστατικό, κι ἄλλος καὶ ἄλλη γιὰ κάποια «Ζάλη τοῦ βίου», ἥτις «ὥσπερ μέλισσαι κυρίου» συνθλίβουν τοὺς κροτάφους του. Δικαιολογημένα ὁ μέγας μας ποιητὴς πλέκοντας ἐγκώμιον στὴν «Ἐκλεκτὴν τῶν Ἐκλεκτῶν», ὅλοι μας, ὅλοι μὲ ὁποιοδήποτε αἶτημα τῆς καρδιάς των, τὴν ἀναγνωρίζουν «MANNA».

Ἄλλοι σὲ κράζουν ἔλεος... ἐλπίδα ὁ θλιμμέ-

νος... Βασίλισσα τῆς Ἐκκλησίας σὲ κράζει ἡ καμπάνα... Μὰ ἡ καρδιά μου, Δέσποινα, αὐτὴ Σὲ κράζει MANNA». Μάννα γιὰ κάθε εὐγενῆ παραδαρμένη χριστιανὴ καρδιά. Μάννα γιὰ κάθε οἰκογένεια ποὺ ἀντιμετωπίζει πολλὰ θλιβερά περιστατικά τῆς ζωῆς. Μάννα γιὰ ὁλόκληρο τὸ θεοφροῦρητον καὶ Παναγιοφροῦρητον Ἔθνος μας, «τρέπουσα τὰς Βουλὰς τῶν ἐχθρῶν», κατὰ τὸν Ἐθνικὸν Ἱστορικὸν μας.

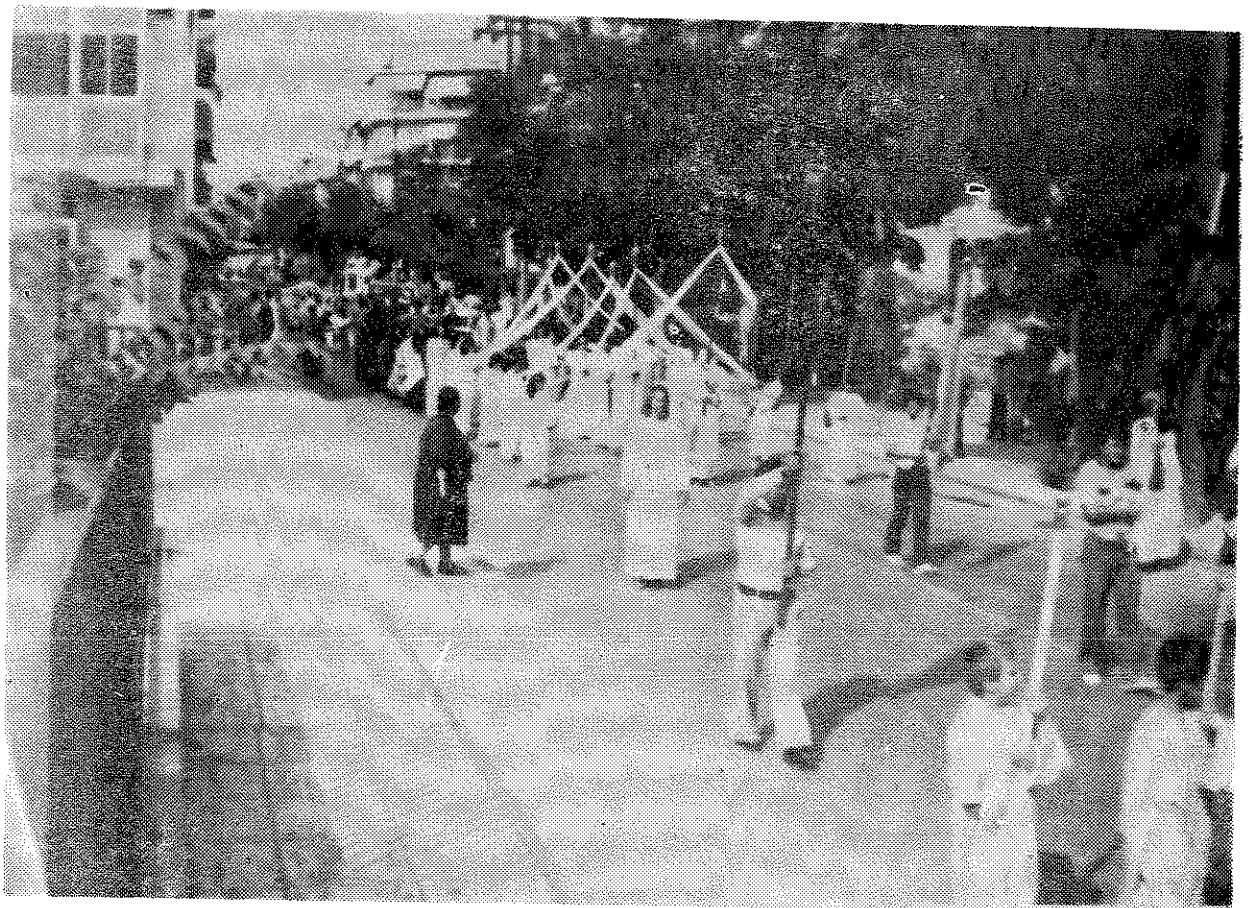
Δεκαπενταύγουστος καὶ πάλιν μὲ συγκίνησιν καὶ λαχτάρα σπεύδουν οἱ πιστοὶ πρὸς τὴν Παναγία. Τὰ μυρωμένα λουλούδια καὶ οἱ μεθυσιτικοὶ «Βασιλικοὶ» κατακαλύπτουν τὴν θαυματουργὸν Εἰκόνα τῆς. Λαμπάδες καὶ «τάματα» προσφέρονται μὲ πίστιν, ἀγάπην, ἐλπίδα, ἐνῶ εὐλαβῇ χεὶρὶ ψειλλίζουν «Οὐδεὶς προιστρέχων ἐπὶ Σοὶ κατησχυμένος ἀπὸ Σοῦ ἐκπορεύεται Ἄγνη Παρθένε Θεοτόκε!... Ἄς πλησιάσωμεν κι ἐμεῖς! Ἄς γονατίσωμεν μὲ εὐλάβεια, τὸν μῆνα αὐτὸν τὸν Αὐγουστον, τὸν μῆνα τῆς Παναγίας», ὡς ζητήσωμεν τὴν Βοήθειάν Της καὶ τὴν συναντίληψίν Της στὴν πορείαν τῆς ζωῆς μας, ὡς ἀναθέσωμεν σ' Ἐκείνην τὴν «πᾶσαν ἐλπίδα» τῶν ἀτομικῶν, οἰκογενειακῶν καὶ Ἐθνικῶν μεγαλουργημάτων μας, κι Ἐκείνη, θὰ σπεύσῃ νὰ βοηθήσῃ καὶ συμπαραισάτης μας θερμὸς νὰ ἐνίαι.

πόλεως Θεσσαλονίκης.

Ἄφ' ἑσπέρας ἐψάλη Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Σταυρουπόλεως κ.κ. Εὐθυμίου, παισιωμένου ὑπὸ τοῦ Ἱερατείου ὁλοκλήρου τῆς Μακεδονίας. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Αὐξέντιος καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μη-

Αὐξεντίου, συμπαραστατοῦμένου ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ.κ. Καλλινίκου καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Σταυρουπόλεως κ.κ. Εὐθυμίου.

Τὴν Θείαν Λειτουργίαν παρηκολούθησεν ὁ Ὑφυπουργός Οἰκονομικῶν κ. Παναγιώτης Μποκοβός, ὁ Δήμαρχος Νεαπόλεως κ. Ἀλέξανδρος

τροπολίτης Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κ.κ. Καλλινίκος συμπροσηύχοντο ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι.

Τὸν Ἑσπερινὸν παρηκολούθησεν ὁ Ἐξοχώτατος Ὑφυπουργός Συγκοινωνιῶν κ. Γεώργιος Μούτσης, μετὰ τῶν Γενικῶν Γραμματέων τοῦ Ὑπουργείου του καὶ πλῆθος λαοῦ ἐξ ὅλων τῶν διαμερισμάτων τῆς Χώρας.

Τὴν Κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὸν Συλλεΐτουργον, προεξάρχωντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ.

Μηνιώρης καὶ ὁ Ἀστυνομικὸς Διοικητής, Βουλευταὶ καὶ πλῆθος λαοῦ.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἐγένετο λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος, τοποθετημένης ἐντὸς Κουβουκλίου. Προηγούντο ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου, ὁ χορὸς τῶν Μοναζόντων, τῶν Νεανίδων μετὰ τὰς τοπικὰς ἐνδυμασίας, τὰ Ἐξαπτέρυγα, τὸ Ἱερατεῖον, οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς καὶ πλῆθος λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἐν κατανύξει παρηκολούθει τὴν Ἱερὰν Ταπείνην.

Ἑορταστικάί ἐκδηλώσεις εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Γ.Ο.Χ. Βορείου καί Νοτίου Ἀμερικῆς

Τὴν 18ην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐ.ε. συνελθοῦσα εἰς κανονικὴν συνεδρίαν ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας πρὸς ἐπίλυσιν ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων, συνεζήτησε μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὴν εἰς ἐπαρχιοῦχον Μητροπολίτην ἀνύψωσιν, τοῦ ἄχρι τότε Τιτουλαρίου Ἐπισκόπου Ἀγίου Γαρδικίου κ.κ. Παΐσιου. Οὕτω διὰ πλειοψηφίας ἡ Ἱεραρχία ἀνεκήρυξε τὸν Σεβ. Γαρδικίου, πρῶτον Μητροπολίτην Γ.Ο.Χ. Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς, καταστήσας Αὐτὸν Πνευματικὸν Πατέρα καὶ Ποδηγέτην πάντων τῶν εὐσεβῶν Πιστῶν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ἐν τῷ Νέῳ Κόσμῳ, οἵτινες, ἀπορφανισθέντες ἀπὸ ἐξαιτίας, ἐνεκα ἐλλείψεως Ἱεράρχου Ὁρθοδόξου καὶ δραστηρίου, ἐπιμόνως ἀνεζήτησαν τοῦτον, ἵνα καθοδηγῇ αὐτοὺς εἰς νομάς σωτηρίας.

Τὸν νέον Μητροπολίτην συνώδευσαν εἰς Η. Π.Α., τῇ ἀδείᾳ τῶν οἰκείων Ἐκκλησιαστικῶν τῶν ἀρχῶν οἱ: 1) Σεβ. Ἐπίσκοπος Αἰγίνης κ.κ. Παΐσιος, 2) Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Βάρκας, 3) Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Κύριλλος Κουρτέσης καὶ 4) Ἱερολογιώτατος Ἱεροδιάκονος π. Ἀμβρόσιος Νικηφορίδης.

Τὴν 14)27 Ἰουλίου ἐγένετο μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας καὶ Βυζαντινῆς λαμπρότητος, ἡ ἐνθρόνισις τοῦ πρώτου Ποιμενάρχου Γ.Ο.Χ. Ἀμερικῆς κ.κ. Παΐσιου. Τὴν Θεϊὰν Λειτουργίαν ἐτέλεσεν ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Αἰγίνης κ. Παΐσιος, βοηθούμενος ὑπὸ τῶν Πανοσιολογιωτάτων Πατέρων Χρυσόστομου, Κυρίλλου, Σιλδέστρου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου Ἀμβροσίου. Περί τὸ τέλος τῆς Θεϊαῆς Λειτουργίας ἀφίχθησαν καὶ οἱ ἐφημέριοι τῶν Κοινοτικῶν Ναῶν Ἀστορίας, Παναγίας Ὁδηγητρίας π. Μιχαὴλ Βαϊρακτάρης καὶ Ἀγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης π. Κύριλλος Μαρκόπουλος μετὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τῶν Συμβούλων καὶ τῶν Ἱεροψαλτῶν τῶν.

Ὁ Καθεδρικός Ναὸς Ὁσίας Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου ἐστολισμένος μὲ ἐλληνικάς, βυζαντινάς καὶ ἀμερικανικάς σημαίας, κατόμετος ἀπὸ λαὸν καὶ καταλήλως τῇ περιστάσει διακοσμημένος, ἀνέμενε τὸν μέχρι πρό τινας Ἱερατικόν του Προϊστάμενον καὶ νῦν Μητροπολίτην κ.κ. Παΐσιον, ὅπως ἀνέλθῃ ἐπισημῶς πλέον τὴν

κλίμακα αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ διευθύνῃ τὸν ἄγωνα ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ πράγματι περὶ τὴν 11.30 π.μ. οἱ κώδωνες τοῦ Ναοῦ ἤχουν χαρμωσύνως. Τὸ ὄχημα τὸ μεταφέρων τὸν Μητροπολίτην σπαματᾷ πρὸ τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ. Κληρὸς καὶ λαὸς μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Μέγαν Τελετάρχη, Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Βικέντιον Μισλαματένιον ἐξέρχεται εἰς προῖπάντησιν Αὐτοῦ. Σκηναὶ συγκινητικά! Σκηναί, ὑπενθυμίζουσαι πρωτοχριστιανικὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν, Κληρὸς καὶ λαὸς ἐλάβαν μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ποιμενάρχου του. Σκηναί, βοῶσαι περὶ Ἐκκλησίας Ζώσης, καὶ οὐχὶ νεκροταφειακῆς. Σκηναί, δεικνύουσαι τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς ἄξιον ἡγέτην, πρὸς ἐκκλησιαστικὸν ἄνδρα οὐχὶ τυχαῖον, πρὸς Ἱεράρχην, ὅστις τυγχάνει φορεὺς Γνησίου Ὁρθοδόξου Χριστιανικοῦ φρονήματος.

Ὁ Μητροπολίτης κατέρχεται τοῦ ὀχήματος, ὑποκλίνεται τρίς πρὸ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἐνδύεται τὸν Ἀρχιερατικὸν Μανδύαν καὶ κρατῶν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς Σταυρὸν εὐλογίας καὶ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τὴν συνήθη βακτηρίαν, εἰσέρχεται τῇ συνοδείᾳ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν, ἐνῷ οἱ καλλίφωνοι χοροὶ ψάλλουν τὸ «Εἰσελεύσασαι εἰς τὸν Οἶκόν σου». Ἀκολουθῶς ἐνδύεται ἐπιτραχήλιον, μικρὸν ὠμόφορον καὶ Μίτραν, ἀνέρχεται εἰς τὸν Ἀρχιερατικὸν Θρόνον, καὶ μὲ τὸ «εὐλογητός» ἀρχεται ἡ τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεως, ἐνῷ οἱ κάμερες τῆς Ἀμερικανικῆς Τηλεοράσεως καὶ οἱ φωτορεπόρτερς τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων ἀποθανατίζουν τὴν τελετὴν. Μετὰ τὰ ὑπὸ τῶν χορῶν ψαλλόμενα τροπάρια, ἀναγινώσκειται ὑπόμνημα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Αὐξεντίου, δι' οὗ, γνωστοποιεῖται ἡ προαγωγή τοῦ Μητροπολίτου, καὶ ἀκολουθῶς ὁ Σεβασμιώτατος ὑπογράφει τὴν Διαβεβαίωσιν, ἥτοι, ὅτι θὰ τηρῇ τοὺς Ἱερούς τῆς Ἐκκλησίας Κανόνας καὶ θὰ υπεῖκῃ τῇ ἀνωτάτῃ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀρχῇ, τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ. Μετὰ τὴν Δοξολογίαν καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Διακόνου ἐκφωνηθέντα «εἰρηνικά», ὁ Σεβασμιώτατος ἀναγινώσκει τὴν Ἐπιθετήριον Εὐχὴν, ἐνῷ προσφωνεῖ τοῦτον ἐκ μέρους τοῦ Μακαριωτά-

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ. Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς κ.κ. Παῖσιος μετὰ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Αἰγίνης κ. Παΐσιου, ἡγοῦνται τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας εἰς Ἀστόριαν.

του Ἀρχιεπισκόπου, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Βάρκας. Ἀκολουθῶς ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Αἰγίνης κ. Παῖσιος παραδίδει τὴν Ποιμαντορικὴν Ράβδον εἰς τὸν Μητροπολίτην Ἀμερικῆς, καὶ διὰ καταλλήλου προσλαλίας ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς ἀρτισυστάτου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Βικέντιος Μαλαματένιος, ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Ποιμενάρχην του. Μετὰ ταῦτα ὁ Σεβ. Ἀμερικῆς ἀναγινώσκει τὸν ἐνθρονιστήριον λόγον του, καὶ ἀκολουθεῖ ἡ ἀπόλυσις ἐνῶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὴν φήμην του, καὶ ὁ λαὸς τοῦ ἀπευθύνει ἓνα οὐρανομήκες Α Ξ Ι Ο Σ.

Κατὰ τὴν τελετὴν παρευρέθησαν ἐπίλεκτα στελέχη τῆς Ἀμερικανικῆς Πολιτείας, ὅπως ὁ φιλέλλην Γερουσιαστὴς κ. Μάρριο Μπιάτζι, ὅστις καὶ προσεφώνησε τὸν Ἅγιον Ἀμερικῆς, ὁ κ. Τζῶν Νίκας, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Κυβερνήτου τῆς Νέας Ὑόρκης, ἡ κ. Λύντια Ρουμπινσταῖν, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Προέδρου τοῦ QUEENS, ἐκπρόσωποι τοῦ μεγαλυτέρου ραδιοφωνικοῦ δι-

κτύου τῆς Νέας Ὑόρκης WEVD καὶ ἕτεροι. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς τελετῆς ὁ Σεβασμιώτατος ἐδέχθη τὰ συγχρητῆρια Κλήρου, ἐπισήμων καὶ Λαοῦ. Καὶ ὁ μὲν Λαὸς ἐδεξιώθη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ναοῦ, οἱ δὲ Κληρικοὶ καὶ οἱ Ἐπίσημοι εἰς τὸ HOTEL SERATON.

Τὴν 21ην Ἰουλίου ἐ.ε. (Π.Ο.Η.) ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς κ.κ. Παῖσιος, ἐλειτούργησεν εἰς τὸν ἄρτι προσαρτηθέντα τῇ νεοπαγῇ Μητροπόλει Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ραφαὴλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης εἰς NEW TOWN τῆς Ἀστορίας ἐν μέσῳ πυκνοτάτου Ἐκκλησιάσματος. Ὁ Ναὸς οὗτος, ἔργον τῶν χειρῶν τῶν αὐταδέλφων πατρὸς Κυρίλλου Μαρκοπούλου καὶ Γεωργίου, ιδρύθη πρὸ ἑτοῦς περίπου, ἀφ' ἧς στιγμῆς ὅμως, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀμερικῆς ἀπέκτησε Ποιμενάρχην νόμιμον καὶ Κανονικόν, οἱ ἐν λόγῳ Ζηλωταὶ τῶν Πατρίων αὐτάδελφοι, δι' αἰτήσεώς των, ἡτήσαντο τὴν ἐνταξίαν των εἰς τὴν νεοπαγῇ Ἱερὰν Μητροπολιν Γ.Ο.Χ. Ἀμερικῆς, πρὸς ἀποφυγὴν κανονικῶν σφαλμάτων, ἥτοι, τὴν ἐξακολούθη-

αίν του μνημοσύνου έτέρου άρχιερέως, μὴ ἀνήκοντος τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῇ Κατονικῇ καὶ νομίμῳ Ἑλλαδικῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀρχῇ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Μυσταγωγίας, ἐγένετο περιφορὰ τῶν Ἀγίων Λειψάνων ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, καὶ ἀκολουθῶς ὁ ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ π. Κύριλλος Μαρκόπουλος διὰ καταλλήλου προσλαλιάς ἐχαίρετῃσεν τὸν νέον Ποιμέναρχην Γ.Ο.Χ. Ἀμερικῆς, υποσχεθεὶς πλήρη ὑπακοὴν εἰς τὰ κελεύσματα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας. Ἀντιφωνήσας ὁ Σεβασμιώτατος, ἐξέφρασε τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν του διὰ τὴν συντελουμένην Ὁρηκευτικὴν, Ἑθνικὴν καὶ Κοινωνικὴν δραστηριότητα ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἀγίων Νεομαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης, δοὺς δὲ τὰς καταλλήλους συμβουλὰς πρὸς τὸν Ἱερατὴν Προϊστάμενον καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ῥυχήθη, ὅπως ὁ Ναός οὗτος ἀναδειχθῇ Φάρος τῆς Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας, ὅπως καὶ οἱ ἐν αὐτῷ τιμώμενοι Ἄγιοι εἰς τὴν ἐποχὴν των.

Ἀπὸ τῆς 25ης Ἰουλίου ἐ.ἐ. (Π.Ο.Η.) ἤρξατο ὁ μεγαλειώδης ἐορτασμός ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς Ὁσίας καὶ Θεοφόρου Μητρὸς ἡμῶν Εἰρήνης Ἡγουμένης τῆς Μονῆς τοῦ Χρυσοβαλάντου τῆς Θαυματουργοῦ καὶ Ἱαματικῆς. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἤρχισαν καὶ αἱ μέχρι τῆς 28ης Ἰουλίου Θεαὶ Λειτουργίαι, ἐνῶ κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα ἤνοιξε τὰς πύλας του τὸ ΒΑΖΖΑΡ. Πλήθη λαοῦ συνέρρουσαν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τῆς Ἀμερικῆς διὰ νὰ προσκυνήσουν τὴν Χαριτόβρυτον Εἰκόνα τῆς Ὁσίας, καὶ οὕτω ἀπεδείχθη ὅτι, ἐντὸς τῶν Ἑλλήνων τῆς Διασπορᾶς ἡ φλόξ τῆς Πίστεως καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἰδέα παραμένουν ἀσβεστοί, μεταλαμπαδεύμενοι εἰς τὰς ψυχὰς τῆς εὐπλάστου νεότητος τῆς Ἀμερικῆς.

Ὁ ἐορτασμός ἐκορυφώθη τὴν κυριώνυμον ἡμέραν. Εἰς τὸν κατανυκτικὸν Ἑσπερινὸν τὸν ὁποῖον παρηκολούθησαν πλήθη λαοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ. Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς κ.κ. Παΐσιος, Σεπτῇ Ἐντολῇ τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Προκαθημένου ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ.κ. Αὐξεντίου, ἐχειροθέτησε εἰς Ἀρχιδιάκονον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, τὸν Ἱερολογιώτατον Ἱεροδιάκονον π. Ἀμβρόσιον.

Κατὰ τὴν κυριώνυμον ἡμέραν καὶ ὁρθροῦ βαθέος, τὰ πλήθη ἤρχιζον νὰ κατακλύζουν τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου, διὰ νὰ παρακαλέσουν τὴν Μεγάλην Αὐτὴν Ἀσκήτριαν δι' ἑαυτοὺς, καὶ σύμπαντα τὸν κόσμον.

Δὲν θὰ εἶναι ὑπερβολὴ ἡ σχῆμα λόγου ἐάν εἴπωμεν, ὅτι ἡ ἡμέρα αὕτη ἀποτελεῖ διὰ τὸν ἀπόδημον Ἑλληνισμόν, ὅ,τι καὶ ἡ ἐτέρα τοιαύτη

ἐν τῇ Ἱερᾷ νήσῳ τῆς Τήνου διὰ τοὺς ἐνταῦθα Ἕλληνας. Νέοι καὶ μεσήλικες, μικροὶ καὶ γέροντες, προσῆλθον εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν, διὰ νὰ ἐναποθέσουν εἰς τὴν Θαυματουργὸν Ὁσίαν τὰς θλίψεις καὶ τοὺς πόνους των. Νὰ τὴν παρακαλέσουν διὰ τὴν πνευματικὴν των σωτηρίαν. Νὰ ἱκετεύσουν Αὐτὴν διὰ τὴν προσωπικὴν καὶ οἰκογενειακὴν των ὑγείαν. Δι' ἓνα καλύτερον αὔριον. Σκηναὶ συγκινητικώτατοι! Γονεῖς ἔχοντες ἀνὰ χεῖρας τὰ ἀσθενῆ νήπιά των, παράλυτοι ἐπικαλούμενοι τὴν ἴασιν, κουρασμένοι καὶ πονεμένοι ὁδοιπόροι τῆς ζωῆς, προσέρχονται μετ' εὐλαβείας οὐ τῆς τυχούσης, ἵνα ἀσπασθῶν τὴν Θεῖαν Εἰκόνα καὶ δεχθῶν τὰ εὐεργετικά ἀποτελέσματα τῆς Ὁσίας, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀναπνεύσουν ὁξυγόνον Ὁρθοδοξίας, τὸ ὁποῖον ἀφθόνως προσφέρεται μόνον εἰς τοὺς Γνησίους Ὁρθόδοξους Χριστιανικοὺς Ναοὺς.

Κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ἔλαβε χώραν ἡ εἰς Ἀρχιμανδρίτας χειροθεσία, τοῦ ἐφημερίου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου π. Σιλβέστρου, ὅστις ἀόκνως ἐργάζεται ἐκεῖθεν, ὅπου ἡ Μητὴρ Ἐκκλησία τὸν ἔταξε, ὡς ἐπίσης καὶ τοῦ π. Κυρίλλου Μαρκοπούλου ἐφημερίου καὶ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἤρχισεν ἡ ἐκκίνησης τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας, τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τῆς Ἀστορίας. Διελθοῦσα ἡ Ἱερὰ Λιτανεία διὰ τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν τῆς Ἀστορίας, ἐπανεκαμψεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν, ἐνθα, ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κοινοβουλίου παρέδωσε εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἀμερικῆς κ.κ. Παΐσιον τὴν Ἀμερικανικὴν Σημαίαν, ἥτις εἶχε καθιερωθεῖ μετ' ἐτέρων εἰς τὸ Καπιτώλιον τὴν 28ην Ἰανουαρίου ἐ.ἐ. Ἡ παράδοσις τῆς Ἀμερικανικῆς Σημαίας ἦτο ἡ ἐπισφράγισις τῶν προηγουμένων τελετῶν, ἥτοι τῆς δι' ἀποφάσεως τοῦ Κυβερνήτου τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ QUEENS ἀνακήρυξις τῆς 10ης Αὐγούστου (N.H.) ὡς ἡμέρας «ΑΓΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΟΥ», δι' ὅλην τὴν πολιτείαν τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὁ Σεβ. Ἅγιος Ἀμερικῆς εὐχαριστήσας τὸν ἐπίσημον, τὸν παραστάντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κοινοβουλίου καὶ τοὺς λοιποὺς πολιτικοὺς καὶ κυβερνητικοὺς ἐκπροσώπους, ὅπως καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Ἑλληνικῶν Σωματείων, μνησὶν ἐποιήσατο περὶ τῶν ἀδελφῶν Κυπρίων καὶ τῶν ἀλυτρώτων τοιούτων τῆς Βορείου Ἠπείρου, εὐχήθεις ἐν τέλει, ὅπως ὁ Ἅγιος Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὁσίας Εἰρήνης, τὴν εἰρήνην δωρεῖται διὰ παντός μέσου καὶ τρόπου ἐκ σύμπαντα τὸν κόσμον.

Περαινόντες τὴν περιγραφὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων ἐν Ἀμερικῇ,

«Εν τμήμα της λαοθαλάσσης της κατακλυσάσης τὸν Καθεδρικὸν Ἱερὸν
Ναὸν Ὁσίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου εἰς Ἀστόρικον, κατὰ τὸν
ἐφετεινὸν ἑορτασμόν.

ἐκφράζομεν τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τῶν Ὁμογενῶν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἱεραρχίας ἡμῶν, διὰ τὴν ἐπαξίαν καὶ ἐπιτυχή ἀνύψωσιν τοῦ Σεβ. κ.κ. Παΐσιου, πρὸς Αὐτὸν δὲ εὐχόμεθα πλουσιᾶν τὴν ἐνίσχυσιν παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἐπὶ σειρὰν

ὀλβίων ἐνιαυτῶν ποιμαίνῃ καὶ καθοδηγῇ τὰ λογικὰ πρόβατα τοῦ Κυρίου εἰς νομὰς σωτηρίους, πρὸς προβολὴν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας.

† Ἀρχιμανδρίτης ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΚΟΥΡΤΕΖΗΣ

ΦΩΝΗ ΑΝΗΣΥΧΙΑΣ

Κατὰ τὴν παρούσαν δεινὴν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα σύγχυσιν ἰδεῶν, καὶ τάσιν ἀμφισβήτησεως θεσμῶν, ἀρχῶν καὶ προτύπων, ἡ παρουσία Ἐκκλησιαστικῆς Ἠγεσίας ἐν ὁρμονίᾳ συμβιούσης πρὸς τὸ ποιμνιον καὶ τοὺς ποιμένας του, ἀποτελεῖ ἐπιταγὴν ὄχι μόνον ἐκκλησιαστικὴν, ἀλλὰ καὶ Ἐθνικὴν τοιαύτην. Καθίσταται ἄμεσος καὶ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ἡ κατὰ τοὺς Θείους καὶ Ἱερούς Κανόνας ἐπίτευξις μονίμου καὶ ἀδιατάρα-

κτου ἐνότητος, στήν μαρτυρικὴν ἡμῶν Ἐκκλησίαν, πρὶν συμβοῦν καὶ ἄλλα περισσότερον ὀδυνηρὰ καὶ θλιβερά γεγονότα, διότι δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε ὅτι καταστάσεις δυσάρεστες, ἰδέες καὶ θεωρίαι ποὺ στὸ παρελθὸν ὠδήγησαν στὸν διχασμὸν δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ξαναπάρουν ὀριστικὴν θέσιν.

Δὲν πρέπει νὰ παραβλέπεται ὅτι τὸ ἀληθὲς συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβάλλει τὴν κατὰ

Χριστόν ἐπίτευξιν γαλήνης, μιᾶς γαλήνης ὁμως προσερχομένης ἐκ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων, καὶ οὐχὶ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς συμβιβαστικῶν καὶ ἐμβαλωματικῶν λύσεων, διὰ τὴν δύνηθι ἡ Ἐκκλησία νὰ ἐπιτελέσῃ καὶ τὴν ὑψηλὴν Ἑθνικὴν τῆς ἀποστολῆς, διότι ὡς γνωστὸν ἡ ὀρθοδοξία δὲν εἶναι τεταγμένη μόνον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Θρησκείας, τῆς ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἔθνους. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πρέπει νὰ γίνῃ προσέγγισις πάντων πρὸς τὰς Χριστιανικὰς Ἀρχάς, πρὸς τὴν χριστιανικὴν ἠθικὴν, ποὺ μόνον αὕτη κάνει τὸν ἄνθρωπον καλύτερον. Ἄς σταματήσῃ ἡ κατάκρισις, ὡς πρυτανεύσῃ ἡ σύνεσις, πρὸς δόξαν τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος. Ἄς γίνῃ προσέγγισις πάντων πρὸς τὸν Χριστιανισμόν καὶ οὐχὶ πρὸς τὸν Ἀντιχριστιανισμόν, ποὺ ἐπαναλαμβανόμενος στίς ἡμέρας μας τόσον συχνὰ τείνει νὰ θεωρηθῇ Χριστιανισμός.

Ὅλοι ἀμέσως ὡς πάρωμεν θέσιν ἐπάνω εἰς τὴν Χριστιανικὴν πίστιν, ἐπάνω εἰς τὴν πίστιν ποὺ ἔδωκε πρωταρχικὴν θέσιν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. «Τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι». (Μάρκ. Κεφ. Α' 23-24).

Ἄς γίνουμε Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι τῆς ἀνοθεύτου Ὀρθοδοξίας καὶ οὐχὶ τῶν ταυτοτήτων ποὺ ἀναγράφουν ὅτι, στὸ θρήσκευμα εἴμεθα Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι. Θὰ γνωρίζητε βεβαίως τὰς ὑπαρχούσας δύο κατηγορίας Χριστιανῶν Ὀρθόδοξων δηλαδὴ τὴν τῶν ταυτοτήτων καὶ τῶν τῆς οὐσίας ποὺ βεβαίως δὲν ὁμιλοῦν τὴν

ἰδίαν γλῶσσαν. Ὅταν τοποθετηθῶμεν ὅλοι ἡμεῖς εἰς τὴν ἰδίαν κατηγορίαν τῆς ἀνοθεύτου Ὀρθοδοξίας, τότε ὡς εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἀμέσως θὰ ἐπέλθῃ ἡ ποθητὴ ἐνότης καὶ γαλήνη στὴν Ἐκκλησίαν μας.

Ἡ κατὰ Χριστόν ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας μας ἀνήκει ὁμως καὶ στὴν δικαιοδοσίαν τῶν εὐσεβῶν ἀνωνύμων Χριστιανῶν τῶν ἀγωνιζομένων διὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν Πίστιν τὴν Ἀγίαν καὶ τῆς Πατρὶδος, τὴν Ἐλευθερίαν, τῶν ἀπλῶν Χριστιανῶν ποὺ ἔχουν χρέος νὰ τιμωρῶσιν αὐστηρότατα τοὺς ἐνόχους, τοὺς καταπιπτητάς τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων, τοὺς παρερμηνευτάς τῶν Ἀγ. Γραφῶν καὶ τῆς παραδόσεως, διὰ τῆς πλήρους διακοπῆς πάσης πνευματικῆς μετ' αὐτῶν ἐπικοινωνίας.

Ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καλεῖ στίς δυσκολες αὐτές ὥρες τὴν στρατιὰ τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν σὲ συνεχῇ ἐπιφυλακῇ καὶ ἐπαγρύπνησιν μέχρι πλήρους ἐξουδετερώσεως τῶν δυνάμεων ἐκείνων τῆς ἀνωμαλίας ποὺ μὲ πανούργον τρόπον πλήττουν τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν καὶ τὴν Ἱεράν μας παράδοσιν. Ἄς προσπαθήσουμε ὅλοι μας νὰ προσεγγίσουμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον μὲ πολλὴ ἀγάπη, μὲ πολλὴ κατανόηση, σὰν πραγματικοὶ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ διότι δὲν εἶναι πλὴν ἐπιτρεπτόν νὰ μάχωνται οἱ Γ.Ο.Χ. κατὰ τῶν Γ.Ο.Χ. Ἄς γίνουμε ὅλοι ἐκτελεσταὶ καὶ οὐχὶ ἀρχιτέκτονες τῶν ἀρχιτεκτονικῶν σχεδίων τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Θ. ΜΑΡΙΟΛΗΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

Τὴν 26ην Ἰουλίου ἐ.ε. εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἀγίας Παρασκευῆς τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς Ἀρσενίου, ἐρωτάσθη μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς.

Τὸ ἑσπέρας ἐψάλλη μέγας κατανυκτικὸς ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κ.κ. Καλλινίκου. Τὴν πρωΐαν ἱερούργησε ὁ ἀνωτέρω Μητροπολίτης, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν ἱερέων τῆς Λαρίσης καὶ Βόλου π. Γεωργίου.

Ἀπὸ τὸ ἑσπέρας τῆς παραμονῆς καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς συνεκεντρώθη πλῆθος πιστῶν ἀπὸ Λάρισαν, Βόλον, Θεσσαλονίκην καὶ ἄλλας περιοχὰς διὰ νὰ ζητήσουν τὴν βοήθειαν τῆς Ἀγίας.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΛΑΡΙΣΗΣ - ΠΛΑΤΑΜΟΝΟΣ - ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Μὲ μεγαλοπρέπειαν ὅπως κατ' ἔτος ἐπανη-

γύρισεν ὁ φερώνυμος Ἱερός Μοναστικὸς Ναὸς τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς Λαρίσης τοῦ ἀειμνήστου π. Ἀρσενίου ὅσον κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τόσον καὶ κατὰ τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν, ἐχοροστάτησεν καὶ ἐλειτούργησεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κ.κ. Καλλινίκος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν πρωθιερέως Εὐριπίδου Νικολακούλη, ἱερέως Γεωργίου Κεπάπογλου καὶ ἱερομονάχου Θεοδοσίου Ἀλεξίου. Τὴν πανήγυριν ἐτίμησεν πλῆθος εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

Ἐπίσης λαμπρὸς ἦτο ὁ ἐορτασμός τὴν 26ην Αὐγούστου εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱεράν Μονὴν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ρευματικῆς Φαρσάλων τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Θεωνᾶ. Ὁ ἑσπερινὸς καὶ Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ.κ. Ἀθανασίου, συμπαραστατούμενου ὑπὸ τῶν Ἀρχ. Θεωνᾶ, Μαργαριτοπούλου καὶ Ἱερομ. Θεοδοσίου Ἀλε-

ΑΚΟΜΗ ΕΝΑ ΚΑΚΟΝ

Τὸ... Λιβάνι τοῦ Διαβόλου

Παρά τις τόσες αγωνιώδεις προσπάθειες τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, διακεκριμένου Ἐπιστήμονος κυρίου Σπυριδῶνος Δοξιάδη, γιὰ νὰ διαφωτισθῇ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς γιὰ τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τοῦ καπνίσματος, — ἀφοῦ ἓνα τσιγάρο ἐπιστημονικὰ ἀποδεδειγμένον ἐλαττώνει κατὰ 3—15 λεπτὰ τὴν Ζωὴν τοῦ καπνιστοῦ — τὸ φοβερὸ αὐτὸ πάθος ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχη σκλάβους μυριάδες ἀνθρώπων, εἰς ὅλα τὰ γεωγραφικὰ μῆκη καὶ πλάτη τοῦ κόσμου.

Καὶ στὸν τόπον μας, δὲν εἶναι μόνον εἰ ὥριμοι ἄνδρες καπνιστοί, εἶναι δυστυχῶς καὶ μικρὰ παιδιὰ, εἶναι κοριτσόπουλα, εἶναι γυναῖκες πάσης ἡλικίας καὶ μάλιστα θεωρεῖται ἄκρως ὀπι-

σθοδρομικὴ ἡ γυναῖκα ποὺ δὲν κρατᾷ στὸ στόμα της τὸ... δαιμονικὸ «φουγάρο» γιὰ νὰ βγάξῃ τὸν καπνὸν ἀπὸ τὸ στόμα.

Βλέπετε, δὲν μᾶς φθάνουν τὰ καυσαέρια, δὲν μᾶς φθάνουν τὰ σύννεφα τῆς ἐξοντωτικῆς αἰθάλης, ἔχομεν καὶ τὰ χιλιάδες φουγάρα, ποὺ σὰν «μπιμπιρό», κρέμονται ἀπὸ τὰ στόματα — ΠΡΩΪ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥ, ΝΥΧΤΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑ — ἀπροσμετρήτων μανιωδῶν καπνιστῶν... Μὰ τί μπορεί νὰ πῇ κανεὶς ὅταν αὐτὴν τὴν ἀθλιεστάτη εἰκόνα τὴν βλέπετε καὶ στὸ πρόσωπον ἑνὸς ἱερωμένου; Νὰ βαδίζῃ καὶ νὰ κρατᾷ στὸ στόμα τὸ τσιγάρο! Ἐνδεικτικὸν καὶ αὐτὸ τῆς κρίσεως ποὺ μαρτυρεῖ τὸν κόσμον...

Εἶου. Πολλοὶ εὐλαβεῖς ἀπὸ τὰ πέριξ χωρία ἐτίμησαν τὴν πανήγυριν ταύτην.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ ΝΕΑ

ΠΟΤΑΜΙΑ ΘΑΣΟΥ (Αὐγούστος 1980)

Τὴν Κυριακὴν 28ην Ἰουλίου ἐ.ε. ἐγένετο ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγ. Ἀναργύρων Ποταμίας Θάσου ὑπὸ τοῦ ἐκ Δράμας ἐλθόντος Αἰδ. Πρωθιερέως π. Μιχαήλ, ἡ Βάπτισις τοῦ θήλεος τέκνου γεννηθέντος ἐν Ὁλλανδίᾳ τοῦ κ. Ἰωάννου καὶ κ. Φιλοθέης Κουκουραβά, ὀνομασθὲν Ναταλία ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου αὐτῆς κ. Ἀθανασίου Μάριζα, κατοικοῦ Ἀθηνῶν. Εἰς τὸ μυστήριον τῆς Βαπτίσεως παρέστησαν πολλοὶ κάτοικοι τῆς Ποταμίας συγγενεῖς καὶ φίλοι καθὼς καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, καὶ ἐδέχθησαν τὰ συγχαρητήρια ὁ ἀνάδοχος καὶ οἱ γονεῖς τῆς νεοφωτίστου καὶ ἰδιαίτερος ὁ παππούς καὶ ἡ μάμη κ. Ἀθανάσιος καὶ Στρατηγίνα Συνάθη, καὶ εἶναι εὐτυχεῖς διότι ἡ νεοβαπτισθεῖσα εἶναι τὸ δωδέκατον ἐγγονάκι των. Τοὺς εὐχόμεθα νὰ γίνῃ πιστὴ Ὁρθόδοξος Χριστιανή.

— — —

ΔΡΑΜΑ (Αὐγούστος 1980)

Τὴν Κυριακὴν 18 Αὐγούστου λόγῳ τριετοῦς μνημοσύνου τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν Γ.Ο.Χ. Δράμας, προσήλθεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Σταυρουπόλεως κ.κ. Εὐθύμιος. Πρὸ τοῦ ἐσπερινοῦ ἐπεσκέφθη τὸν ἐν Κυργίῳις ἀσθενοῦντα Ἱερέα π. Ἰωάννην Χ' Διάκον, καὶ τὴν ἐπομένην ἐτελέσθη μεγαλοπρεπὴς Θεία Λειτουργία, καὶ τὸ Ἱερὸν Μνημόσυνον μετ' Ὁρθόδοξον καὶ μεστὸν παραδειγμάτων Κήρυγμα τοῦ Σεβασμιωτάτου. Εἰς τὸ τέλος συνοδευόμενος ὁ Σεβασμιώτατος ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ, καὶ τοῦ Ἱερο-

διακόνου Ἀμβροσίου καὶ τοῦ Μουσικοῦ Ἱεροψάλτου κ. Κωνσταντίνου Γ. Λαμπρίδη, ὅστις μετὰ τὴν μελωδικότητα καὶ σεμνότητα τοῦ ψάλλειν, συνήρπασε τὸ ἐκκλησίασμα, μετέβησαν εἰς τὰ Νεκροταφεῖα τῶν Κοινοτήτων Ἀνδριανῆς καὶ Νικηφόρου καὶ ἐψάλλησαν Τρισάγια εἰς τοὺς τάφους τῶν κοιμηθέντων ἀδελφῶν Θεολόγου Βαφειδῆ καὶ Ἀθανασίου Βρακά, ὅπου μᾶς ἐγένετο καὶ δεξιῶσις ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς οἰκογενείας του, ἐν Νικηφόρῳ.

† Πρωθιερεὺς ΜΙΧ. Ν. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδιοκτησία
ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ
Γραφεῖα: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — Ἀθῆναι
Τηλέφ.: 3628.280

Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπὴ
Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Αὐξέντιος
Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος Γερόντιος
Σταυρουπόλεως Εὐθύμιος
Ἀχαρνῶν καὶ Ἰωνίας Ἀθανάσιος
Υπεύθυνος Συντάξεως
Ἀρχιμ. Μελέτιος Ζευγώλης
καὶ Ἀρχιμ. Γυρίλλος Κουρτέσης

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
Παῦλος Κολοκοτᾶς

32.50.563

Ναυάρχου Ἀποστόλη 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐξωτερικοῦ:	Ἐξάμηνος δολλάρια	12
»	Ἐτησίᾳ	20
	Τιμὴ φύλλου δρχ.	10
Ἐσωτερικοῦ:	Ἐξάμηνος δραχμᾶς	120
»	Ἐτησίᾳ	200

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ΣΥΜΠΑΡΙΣΤΑΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Τὸ "Ἅγιον" Ὄρος μετὰ προσοχῆς παρακολουθεῖ τὴν ἀγωνιζομένην μαρτυρικὴν ἡμῶν Ἐκκλησίαν καὶ συμπαρίσταται εἰς τοὺς ἀπύπτους ἀγῶνας τῆς.

Τὸ ἐγκρίτον Ἀγιορειτικὸν Περιοδικὸν «ΑΓ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΙΤΗΣ», εἰς ἄρθρον

τοῦ με τίτλον «Ἡ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν διὰ τὸν «Θεολογικὸν Διάλογον» μετὰ τοῦ Πάπα, ἐξ ἀφορμῆς τῆς συγκεντρώσεως εἰς τὸ «Ἀκροπόλ» τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Μαΐου τῆς ἡγεσίας κλήρου καὶ λαοῦ τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν, γράφει

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ
«ΑΚΡΟΠΟΛ» ΚΑΤΑ ΤΟΥ «ΔΙΑΛΟΓΟΥ»

Ὁ κύριος ὁμιλητὴς νομικὸς σύμβουλος τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας κ. Ν. Ἀναγνωστόπουλος, δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ, ἐν τῷ μέσῳ τῆς σειπτῆς Ἱεραρχίας ταύτης. Εἶναι δίκαιον ν' ἀναγνωρισθῇ ὅτι οὗτος διὰ τῆς ἀπὸ μνήμης ρητορικῆς τοῦ δεινότητος καὶ τοῦ ἀγωνιστικοῦ παλμοῦ τῆς ὁμιλίας του συνήρπασε καὶ ἐδόνησε τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τὸ κράτος Ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ προέβησαν εἰς παντοίας ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ κατὰ τοῦ πατισμοῦ.

“Άλλο στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν πρωτοφανῆ θρησκευτικὴν συγκέντρωσιν τοῦ «ΑΚΡΟΠΟΛ». Διακρίνονται: Ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Αὐξέντιος, ἔχων ἀριστερά του τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιον καὶ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην πρ. Εὐβοίας καὶ Εὐρίπου κ. Παΐσιον, δεξιὰ του δὲ τὸν ὁμιλητὴν κ. Ἀναγνωστόπουλον, τὸν Βουλευτὴν κ. Κρίκον, τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Πατρῶν καὶ Πελοποννήσου κ. Θεόφιλον, τὸν Οἰκονομικὸν σύμβουλον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν κ. Θ. Μαριόλην καὶ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας κ. Ἀθανάσιον.

τά ἐξῆς ἀξιοπρόσεκτα:

«Οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ ἀφοῦ κατώρθωσαν διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ἐορτολογίου νὰ προσεγγίσουν τοὺς Νεοημερολογίτας Οἰκουμενιστάς, ἐπιθυμοῦν διακῶς τὴν πλήρη ὑποταγὴν καὶ ἐνότητα.

Δὲν ἐπιθυμοῦν οὔτε διανοοῦνται, πρὸς τὸ παρόν, ἔνωσιν μετὰ τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, διότι γνωρίζουν τὰς ἀντιδράσεις. Ἔχουν τὴν πείραν τῶν ἀγῶνων κατὰ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ἐορτολογίου καὶ τοὺς ἀγῶνας μεταξὺ νεοημερολογιτῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐπιθυμοῦν μόνον διάλογον μὲ τὰ ἐπίσημα πατριαρχεῖα καὶ αὐτοκεφάλους ἐκκλησίας, μὲ τὰς ἐκκλησίας αὐτάς αἰτνες συμμετέχουν εἰς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν.

Δὲν θέλουν διάλογον οὔτε μὲ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν κατακομβῶν εἰς Ρωσίαν οὔτε μὲ τὴν Ρωσικὴν ἐκκλησίαν τῆς διασποράς.

Οἱ ἀκολουθοῦντες, ὅμως, πιστῶς τὴν Ὁρθοδοξίαν, βλέπουν μὲ πόνον τὴν προδοσίαν καὶ πλήρην ἐνότητα τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν μετὰ τῶν νεοημερολογιτῶν! Ἀγωνιοῦν καὶ προσεύχονται διὰ τὸν ἄνωθεν φωτισμόν.

Οὕτω πληροφηθέντες τὴν προδοσίαν τῆς Ὁρθοδοξίας διὰ τῶν μεθοδευμένων «διαλόγων» εἰς Πάτρμον καὶ Ρόδον, συνήλθον Ἱεραρχία καὶ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ περιχώρων εἰς τὸ «Ἀκρόπολ» κατὰ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Μαΐου 1980, κατὰ τοῦ παπικοῦ τέρατος, τὸ ὅποιον ἐφθασε πρὸ τῶν πυλῶν.

Διὰ βαθυστοχάστου ὁμιλίας τοῦ Ἀρχιεπισκό-

ΠΡΟ ΤΗΣ ΔΑΙΜΟΝΙΚΗΣ ΟΡΜΗΣ

«Καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με»
(Ψαλμ. ιζ' 5)

Δέν γράφομεν διὰ τοὺς ζηλωτὰς Ἀγιορείτας Μοναχοὺς καὶ διὰ τοὺς Παλαιοημερολογίτας Γ. Ο.Χ. Ἑλλάδος τῆς ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ. «... καὶ ὑμεῖς τό χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρεῖαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τό αὐτό χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος· καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖτε ἐν αὐτῷ. Καὶ νῦν, τεκνία μένετε ἐν αὐτῷ ἵνα, ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παρρησίαν, καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ...». (Καθολικὴ Α' Ἐπιστολὴ Ἰω-

άννου β' 26—29).

Γράφομεν λοιπὸν διὰ τοὺς ἐκτὸς Ὁρθοδοξίας εὐρισκομένους, οἱ ὁποῖοι θὰ νοιώσουν τὴν δαιμονικὴν ὁρμὴν εἰς βαθμὸν ἐντάσεως κειμενόμενον ἀναλόγως τῆς εὐθύτητος, τῆς ἐλεημοσύνης, τῆς ἀγάπης διὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ τῆς κοινωνικῆς προσφορᾶς ἐνὸς ἐκάστου, καθὼς καὶ τῆς ἐπιθυμίας διὰ τὴν καθολικὴν παραδοχὴν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ θελήματος τοῦ ΘΕΟΥ ἐπὶ τῆς γῆς.

Εὐρισκόμενοι ἐν ἀπορίᾳ ἐνώπιον τῆς φρικτῆς ψυχικῆς καταστάσεως τῶν σημερινῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς ὁποῖους προφητικῶς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐγράψε «... ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνοστήσονται καιροὶ χαλεποί, ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φιλαυτοὶ, φιλάργυροι, ἀλαζόνες... φιλή-

που τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἐπεσημάνθησαν οἱ μέγιστοι θρησκευτικοὶ καὶ ἐθνικοὶ κίνδυνοι ἐκ τῶν «δῆθεν» διαθρυλουμένων διαλόγων. Ἐπεσημάνθησαν αἱ παπικαὶ πλάναι καὶ κακοδοξαί τοῦ πάπα, εἰς αἷ ἐμμένει ἐκφορικῶ τῷ τρόπῳ, αἱ δολοπλοκίαι αὐτοῦ καὶ ἡ δράσις τῆς ἐπαράτου Οὐνίας καὶ γενικῶς, ἡ διὰ παντός μέσου, ἐπιχειρουμένη ἐξαφάνισις τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐξεφράσθη ἡ διάπυρος εὐχὴ διὰ τὴν μετανοίαν παντός πλανουμένου καὶ διεκηρύχθη ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι πρόθυμος καὶ ἔχει ἀνοικτὰς τὰς ἀγκάλας τῆς εἰς τὴν ἐπιστροφὴν παντός εἰλικρινῶς μετανοοῦντος.

Ἐστηλιτεύθη ὅμως ἡ ἐμμονὴ τῶν λατίνων εἰς τὴν πλάνην. Ἡ κοσμοκρατορία των, ὁ παποκαίσαρισμα, καὶ ὁ «ἐταιθελισμός» των παπικῶν, νὰ συνάψουν διπλωματικὰς σχέσεις Βατικανοῦ καὶ Ἑλλάδος, εἰς πείσμα τῆς γνώμης τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, τῆς κρατικῆς τοιαύτης, καὶ σχεδὸν συμπάσης τῆς θρησκευομένης μερίδος τοῦ Ὁρθόδοξου Ἑλληνισμοῦ!

Καὶ μόνον μὲ τὴν πωλημένην κυβέρνησιν τῶν κρατούντων συνεννοηθεῖς, ὁ παποκαιοσαρισμός, καὶ ὁ «ἐταιθελισμός» των παπικῶν, νὰ συναψουν διπλωματικὰς σχέσεις Βατικανοῦ καὶ Ἑλλάδος, εἰς πείσμα τῆς γνώμης τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, τῆς κρατικῆς τοιαύτης, καὶ σχεδὸν συμπάσης τῆς θρησκευομένης μερίδος τοῦ Ὁρθόδοξου Ἑλληνισμοῦ!

Καὶ μόνον μὲ τὴν πωλημένην κυβέρνησιν τῶν κρατούντων συνεννοηθεῖς, ὁ παποκαιοσαρισμός, καὶ ὁ «ἐταιθελισμός» των παπικῶν, νὰ συναψουν διπλωματικὰς σχέσεις Βατικανοῦ καὶ Ἑλλάδος, εἰς πείσμα τῆς γνώμης τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, τῆς κρατικῆς τοιαύτης, καὶ σχεδὸν συμπάσης τῆς θρησκευομένης μερίδος τοῦ Ὁρθόδοξου Ἑλληνισμοῦ!

Ὁ ἀγὼν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν

νῶν ἐδικαιώθη διότι ἐφάνησαν τὰ καταλυτικὰ τῆς Ὁρθοδοξίας ἔργα τῶν ἐπηρμένων μεταρρυθμιστῶν, οἵτινες διατείνονται μετὰ περισσῆς ἀναιδεΐας, ὅτι διόρθωσις τοῦ Ἰουλιανοῦ ἑορτολογίου ἐγένετο, καὶ οὐχὶ μεταρρυθμίσις, καὶ ὅτι τὸ θέμα εἶναι καθαρῶς ἐπιστημονικόν.

Ἐφάνη, ἡλίου φαεινότερον, ποῖοι οἱ σκοποὶ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἑορτολογίου, ἥτις καὶ δικαίως ἔχει καταδικασθῇ ἀπὸ τρεῖς Πανορθόδοξους Συνόδους καὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν συνέδρῳ τοῦ θρησκευτικοῦ λαοῦ. Ἦνοιξεν (διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ἑορτολογίου) ἡ κερκόπορτα διὰ μίαν ἄλυσον παρανομιῶν. Οὕτω, ἐνὸς κακοῦ δοθέντος μύρια ἔπονται.

Μόνη ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν Γνησίαν Ὁρθοδοξίαν ΘΑ ΔΩΣΗ ΜΑΘΗΜΑ ΚΑΛΟΝ εἰς τοὺς δυσσεβεῖς λατίνους καὶ Οἰκουμενιστὰς. Ἀλλως, παραβλέποντες τὴν ἀρχικὴν αἰτίαν, τὸ πρῶτο σχίσμα τῆς, δέν θὰ ὠφελήσουν οἱ μετ' ἐπειτα ἀγῶνες. Διότι οἱ ρωμαιοκαθολικοὶ πανηγυρίζουν καὶ λέγουν· «πάντως καὶ νὰ μὴ ἐπιτύχωμεν τὴν πλήρη ἔνωσιν, διὰ τὰς μεταρρυθμίσεις τοῦ ἑορτολογίου τοὺς ἀπεσχίσαμεν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν. Διὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ συγκρητισμοῦ κατεστήσαμεν αὐτοὺς αἰρετικούς, τὸ κέρδος εἶναι ἰδικόν μας».

Εὐχόμεθα ὅλοι οἱ καλοπροαίρετοι καὶ συντηρητικοὶ νεοημερολογίται νὰ κατανοήσουν τὸ συμφέρον τους τὸ ψυχικόν, ποῦ κεῖται, πρὶν ἔλθῃ ἡ ὥρα τοῦ θανάτου καὶ μετ' αὐτὸν ἡ τοῦ Θεοῦ δικαία μάστιγ·.

(Περιοδ. Ἀγιορείτικόν Ἅγιος Ἀγαθάγγελος Ἐσφιγμένιτης, Μάιος—Ἰούνιος 1980).

δονοι μάλλον ἢ φιλόθεοι, ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι». (Πρὸς Τιμόθεον Β' γ' 1—6).

Ἐκ καθήκοντος ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον, προσφέροντες συνοπτικὰς ὁδηγίας διὰ νὰ δυνηθῶν, ὅσοι τὰς ἐφαρμόσουν, νὰ σταθῶν χωρὶς νὰ τακιστοῦν καὶ μὲ τὶς ἐλαχιστότερες, κατὰ τὸ δυνατόν, σωματικὰς καὶ ψυχικὰς βλάβες καὶ ὕλικές ζημιὰς ἐκ τοῦ ἰσχυροῦ κλονισμοῦ, τὸν ὁποῖον δὲν θὰ δυνηθῶν νὰ ἀποφύγουν ἀκόμη καὶ οἱ εὐλαβεῖς Παλαιοημερολογίται, τὰ γνήσια τέκνα τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν λοιπὸν καὶ οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, πρόκειται νὰ δοκιμασθῶν ἀπὸ τὴν ὁρμὴν τῶν δαιμόνων, ἡ ὁποία ἐπέρχεται λόγῳ τῆς παραδοχῆς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τῶν αἱρέσεων τοῦ Παπισμοῦ καὶ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ (Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν), εἶναι φανερόν ὅτι οἱ ἐκτὸς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εὐρισκόμενοι, θὰ πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶν τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ «... ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσι, Μακάριοι αἱ στείραι, καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν, τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι, πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ τοῖς βουνοῖς, καλύψατε ἡμᾶς ὅτι, εἰ ἐν τῷ ὕγρῳ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται;» (Κατὰ Λουκᾶν κγ' 29—31).

Ἡ μανία τῶν δαιμόνων θὰ εἶναι φοβερά, καὶ ἐκ τῆς ἀοράτου δαιμονικῆς διεγέρσεως, ὡς αὐτοκίνητον ἄνευ φρένων εἰς κατωφερικὴν ὁδόν, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ θὰ ὁρμήσουν πρὸς πᾶσαν ἄσεμνον θεωρίαν, πᾶσαν αἰσχροπραξίαν, πᾶσαν πονηράν ἁκοὴν καὶ ἀκαθαρσίαν τῶν ἐκτὸς πάσης λογικῆς ἐπιθυμιῶν, διὰ νὰ χορτάσουν τὴν Ἀθάνατον ψυχὴν τῶν μὲ παροδικὴν ἡδονὴν, ὥστε νὰ συναπαλαύσουν καὶ οἱ δαίμονες τὴν αὐτὴν ἡδονὴν τοῦ σώματος. Καίτοι ἀσώματοι, οἱ δαίμονες συνυπολαμβάνουν καὶ ἐκεῖνοι τῶν τοῦ σώματος ἡδονῶν καὶ ὡς λέγουσιν οἱ Ἅγιοι, αὐτὴ εἶναι ἡ γῆ τὴν ὁποίαν κατεκρίθη νὰ τρώγῃ διὰ μέσου τοῦ ὄφεως ὁ διάβολος «... Καὶ γῆν φάγῃ πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου». (Γεν. γ' 14).

Συνοπτικῶς λέγομεν ὅτι οὐδεμία θάσσανος δύναται νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν ὀλιγόχρονον ἐξουσίαν τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι ΜΟΝΟΝ διὰ τῆς ἐγκολπόσεως τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, θὰ δυνηθῶν νὰ ἀπαλλαγῶν. «Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω, ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πειράζομαι ὁ γὰρ Θεὸς ἀπειραστός ἐστὶ κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα ἕκαστος δὲ πειράζεται, ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος, εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκτείνει θάνατον». (Καθολικὴ Ἐπιστολὴ Ἰακώβου α' 13—15).

ΤΟΝΙΖΟΜΕΝ λοιπὸν καὶ πάλιν ὅτι: Οἱ Πα-

λαιοημερολογίται Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί (Γ.Ο.Χ.) τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ καὶ οἱ ἔχοντες ἐπικοινωνίαν Ζηλωταὶ Ἀγιορεῖται Μοναχοὶ εἶναι γνήσια ΤΕΚΝΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ. Δι' αὐτοὺς ἰσχύουν τὰ λόγια τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ: «Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ καὶ ἐκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι καὶ ὅ,τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω ἵνα δοξασθῇ ὁ πατήρ ἐν τῷ υἱῷ ἂν τί αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω». (Κατὰ Ἰωάννην ιδ' 12—14).

Οἱ ἐκτὸς ἐκκλησίας εὐρισκόμενοι δὲν δύναται νὰ ἀνακόψουν τὴν ἐκ τῆς προπατορικῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδὰμ ροπὴν πρὸς τὰ πονηρὰ καὶ πῆπτουν εἰς τὴν ἁμαρτίαν, δυνάμενοι μόνον νὰ περιορίσουν τὴν ὁρμὴν τῆς πτώσεως τῶν διὰ πρῶσθειῶν τῶν Ἁγίων καὶ ἐξαιρέτως τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου ΜΑΡΙΑΣ. Ὁ βασανισμὸς τῶν αὐτὸς γίνεται διὰ τὸν λόγον ὅτι κωφεύουν εἰς τὰ Ἱερὰ Εὐαγγέλια καὶ ἐπιδιώκουν ἱκανοποίησιν τῶν παθῶν τῶν, θαρροῦντες εἰς τὴν εὐσιπλῆν τὴν τοῦ ΘΕΟΥ παραμένουν ἐκτὸς τῶν ὁρθῶν δογμάτων καὶ τῶν ἱερῶν κανόνων τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀποτελοῦν δὲ τὴν ἀνθρωπίνην μάζαν ἐπὶ τῆς ὁποίας οἱ δαίμονες ἐφαρμόζουν ποικίλα βασανιστήρια πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ πάθους τῶν, τῆς ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑΣ.

Οἱ ἐκ τοῦ Νέου Ἡμερολογίου προερχόμενοι πρέπει ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΩΣ νὰ χρίωνται δι' ἉΓΙΟΥ ΜΥΡΟΥ, ὥστε νὰ καθίστανται καὶ αὐτοὶ Γνήσια Τέκνα τοῦ ΘΕΟΥ. Τοιοῦτοτρόπως θὰ δυνηθῶν νὰ ἐπιτύχουν τὴν θαυμασίαν ΑΚΛΟΝΗΤΟΝ ΣΤΑΣΙΝ μακρὰν τῆς ΑΜΑΡΤΙΑΣ, μὲ ταυτοχρόνον ΑΝΕΚΦΡΑΣΤΟΝ ΧΑΡΑΝ ΨΥΧΗΣ. Διότι ἤλθεν ὁ καιρὸς, ὥστε μετὰ τὴν θύελλαν καὶ τὴν νομιζομένην ΔΙΑΛΥΣΙΝ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἡ ἀνασυγκρότησις τῶν Ἑλλήνων θὰ εἶναι ταχυτάτη, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἡ ἰσχὺς τῶν Ἑνόπλων μας Δυνάμεων, βασιζομένη εἰς τὴν ΟΡΘΗΝ ΠΙΣΤΙΝ τῶν Παλαιοημερολογιτῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, θὰ καταφέρῃ συντριπτικὰ πλῆγματα εἰς τοὺς ΑΜΕΤΑΝΟΗΤΟΥΣ Ὁθωμανοὺς καὶ θὰ περιέλθῃ ἡ Κωνσταντινούπολις εἰς τὴν ἀδιαφιλονίκητον κυριαρχίαν τῶν Ἑλλήνων χάριτι ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ἐν μέσῳ λοιπὸν τῆς Παγκοσμίου τρικυμίας, οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν ἀρμόζει νὰ ἐφαρμόζουν ἀνελλιπῶς τὰς κατωτέρω παρεχομένας ὁδηγίας:

Π Ρ Ω Τ Η καὶ βασικωτάτη ὁδηγία εἶναι: Νὰ Ζητᾶτε ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ ἀπὸ τὴν ΠΑΝΑΓΙΑΝ νὰ σᾶς δώσῃ ΤΑΠΕΙΝΩΣΙΝ - ΦΟΒΟΝ - ΘΕΟΥ - ΠΙΣΤΙΝ καὶ ΕΠΙΘΥΜΙΑΝ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΙΟΥ

ΘΛΙΒΕΡΑΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

ΑΗΔΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΑΗΔΙΑ

Ἡ δυσφήμις τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ εὐκολώτερον καὶ προσφιλέστερον ἔργον τῆς ἐποχῆς μας. Γι' αὐτὸ κατὰ διαστήματα παρουσιάζονται ὀρισμένοι καλοθεληταὶ δημοσιογράφοι οἱ ὁποῖοι μὲ τὸ πρόσχημα (τὸ πάντοτε αἰώνιον) τοῦ... «καθαροῦ τῆς Ἐκκλησίας», «τῆς ἐξυγιάνσεως» αὐτῆς, γράφουν μὲ χολὴν Κέλσου, μὲ πάθος καὶ μένος κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε τὸ μόνον ποῦ κατορθώνουν εἶναι ἡ ἀναστάσις τῶν χριστιανικῶν συνειδήσεων καὶ ἡ βαθυτάτη πικρία τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας τέκνων, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς θέσιν νὰ ξεχωρίζουν σοφῶς καὶ σαφῶς τοὺς Ἱεροὺς Θεσμούς ἀπὸ τὰ πρόσωπα ποῦ καλοῦνται νὰ ὑπηρετήσουν αὐτοὺς τοὺς Θεσμούς.

Ἄλλὰ προσφάτως τὸ κακὸ παράγινε!

Διότι δὲν εἶναι μόνον ἐκεῖνα ποῦ μὲ μῖσος καὶ προκατάληψιν καὶ δηκτικότητά γράφονται κατὰ Θεσμῶν καὶ προσώπων, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἐκεῖνα — καὶ αὐτὸ τὸ χειρότερον — ποῦ συχνὰ φέρονται ἐπὶ σκηνῆς θεάτρου καὶ διακωμωδοῦν πᾶν τὸ

Ἱερὸν καὶ Ὅσιον καὶ πειράται ἡ μείωσις τοῦ γοήτρου τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ ὁ μὲν Πανάγιος καὶ Θεοῖδρυτος Θεσμός τῆς Ἐκκλησίας παραμένει ΑΤΡΩΤΟΣ καὶ ΑΝΑΛΛΟΙΩΤΟΣ, διότι κατὰ τὸν Ἱερὸν τῆς Ἐκκλησίας Πατέρα Χρυσόστομον, «τοιοῦτον μέγεθος ἔχει ἡ Ἐκκλησία, πολεμουμένη νικᾷ. Ὑβριζομένη, λαμπρότερα καθίσταται. Παλαίει, ἀλλ' οὐχ' ἡττᾶται» (ΜΓ 52), ἀλλὰ ὁμως, αἱ καρδίαι τῶν πιστῶν τραυματίζονται καὶ ἡ ΑΗΔΙΑ μόνον πλημμερίζει αὐτές.

Πρόσφατα λερώθηκαν οἱ τοῖχοι τῶν Ἀθηνῶν μὲ «ἀφίσσες», γνωστοῦ ἡθοιοῦ φέροντος ἱερατικὰ ἄμφια καὶ οὕτω διακωμωδοῦντος τὴν σεπτὴν ἱερατικὴν ἐνδυμασίαν, ἐνῶ διεφημίζετο θεατρικὸν ἔργον τὸ ὁποῖον προτίθεται νὰ παρουσιάσῃ σκανδαλώδη καὶ ἐφάμαρτον παράστασιν, ἡ ὑπόθεσις τῆς ὁποίας προσφάτως συνεκλόνισεν ἐκ θεμελίων τὴν Κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν καὶ ἔκαμε νὰ κλαύσουν, ἐκ πόνου πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, χιλιάδες γνησίων τέκνων Αὐτῆς, οὐχὶ τό-

ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ, λέγοντες: «Παναγία μου δόσμου ταπεινώσιν, φόβον ΘΕΟΥ, πίστιν καὶ ἐπιθυμίαν τῆς οὐρανίου βασιλείας».

Ἡ προσευχὴ αὕτη θὰ λέγεται, μεγαλοφώνως ἢ ἀπὸ μέσα σας, ἀπαραιτήτως κάθε πρωΐ. Ὅπως ὁ ναυαγὸς ἀγκαλιάζει μὲ λαχτᾶρα ἓνα ξύλο μέσα στὴ φουρτουνιασμένη θάλασσα διὰ νὰ σωθῇ, μὲ περισσότερη ἐσείς λαχτᾶρα νὰ ζητᾶτε ἀπὸ τὴν Παναγία τὰ ἀνωτέρω γραμμένα καὶ ἡ ἐπερχομένη Βρῶμα τῆς Κολάσεως θὰ εἶναι ΑΔΥΝΑΤΟΝ νὰ σᾶς πνίξῃ. Ἀπαραίτητα ἐφόδια εἶναι ἡ ΕΥΘΥΤΗΣ καὶ ἡ ΑΚΑΚΙΑ διὰ νὰ πλησιάσετε τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστόν, ἐν μέσῳ τῆς ΛΙΑΝ ΠΟΝΗΡΑΣ σημερινῆς κοινωνίας.

ΔΕΥΤΕΡΑ ὁδηγία εἶναι: Ὁ κάθε Χριστιανὸς νὰ ἔχῃ ἐπάνω του ἓνα μικρὸ σταυρὸ. Ὁ σταυρὸς μᾶς φυλάει ἀπὸ κάθε κακὸ, διότι ἀπομακρύνει τοὺς ἀόρατους δαίμονας.

ΤΡΙΤΗ ὁδηγία εἶναι: Ὅταν ὀρχίζεστε μία δουλειὰ ἢ ἐτοιμάζεσθε νὰ προβῇτε εἰς μίαν ἐνέργειαν καὶ διατάξετε ἢ δὲν γνωρίζετε ποῖος εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος νὰ ὁμιλήσετε δι' ὑπόθεσιν σας κλπ., πρέπει ΑΔΙΣΤΑΚΤΩΣ νὰ ζητᾶτε πάντοτε βοήθειαν ἀπὸ τὴν ΠΑΝΑΓΙΑΝ λέγοντες: «Παναγία μου, φώτισέ με καὶ βοηθήσέ με νὰ τελειώσω τὴ δουλειά μου, ἢ νὰ ἐνεργήσω

σωστά, ἢ τί νὰ κάνω, ἢ πῶς νὰ ὁμιλήσω κλπ.». Ἡ ἐνέργειά σας θὰ εἶναι ἡ ΑΡΙΣΤΗ ἐν σχέσει μὲ τὰς ἐπικρατοῦσας συνθήκας. Ἡ καθοδήγησις καὶ πληροφόρησις σας διὰ τὸ θέμα τὸ ὁποῖον σᾶς ἐνδιαφέρει θὰ γίνεταί ΠΑΝΤΟΤΕ ΣΥΝΤΟΜΩΣ ΚΑΙ ΜΕ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ χάριτι Χριστοῦ, διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου ΜΑΡΙΑΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ὁδηγία εἶναι: Διὰ κάθε καλὴν σας ἐνέργειαν καὶ ἐπιτυχίαν θὰ δέχεσθε, ὡς λογικὸν ἐπακόλουθον, τὸν ἐπαινον τῶν ἀνθρώπων, λέγοντες ἀμέσως ἀπὸ μέσα σας: «Ἡ δόξα ἀνήκει σὲ σένα ΘΕΕ μου», ἐνῶ θὰ λέγετε ἀμέσως μετὰ παρηρησίας ὅτι ἡ ἐπιτυχία σας ἐγένε μὲ τὴν βοήθειαν τῆς Παναγίας. Πρέπει πάντοτε νὰ εὐχαριστοῦμεν τὴν Παναγίαν διὰ τὴν βοήθειάν της. Διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς Παναγίας, ἡ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ μᾶς παρέχεται ταχύτατα καὶ ἐν ἀφθονίᾳ «... συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἐπὶ ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε». (Πρὸς Ρωμαίους ε' 8—9).

Ἐν Ἀγίῳ Ὅρει τῇ 16.6.80
ΣΙΜΩΝ ΜΟΝΑΧΟΣ
ΚΕΛΛΙΟΝ ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΣΙΜΩΝΟΣ ΠΕΤΡΑΣ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

σον διά τὸ ὑποτιθέμενον σκάνδαλον, ὅσον διά τὴν ἀσύγκριτον καιροσκοπίαν καὶ ψυχόλεθρον τακτικὴν τῶν ἀντιθρησκευτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας μας.

Δὲν μᾶς τρομάζει βεβαίως ἡ καιροσκοπικὴ αὐτὴ δημοσιογραφία, ἥτις κατὰ καιροὺς πολλὰ κακὰ προύξηνσεν εἰς τὸν τόπον μας, καί, εὐτυχῶς προέρχεται ἐξ ἐλαχίστων χειριστῶν τοῦ καλᾶμου, διότι οἱ ΠΑΝΤΕΙΣ γνωρίζουν ὅτι ἐξ αὐτῆς προέρχονται τὰ μεγάλα τῆς κέρδη.

Ἀλλὰ εἶναι ὀξίον ἀπορίας καὶ προκαλεῖ ἐντονωτάτην ἀγανάκτησιν τὸ πῶς, αὐτοὶ δὲν συλλαμβάνονται ἀπὸ τὴν τσιμπίδα τοῦ Νόμου, ἀλλὰ διαφεύγουν καὶ καλύπτονται μὲ τὴν τρωπὴν ἀσπίδα τοῦ «πόνου», τοῦ «καθαρμοῦ», τῆς «ἐξυγιάνσεως» καὶ τῶν τῶσων ἄλλων ἐφευρημάτων πού οἱ μεγάλοι αὐτοὶ νόες τῆς γραφίδος κατορθώνουν νὰ γεννοῦν μὲ τὴν φαντασίαν των, τακτικῶς, ὥστε παρόμοιαι ὑποθέσεις ἀτυχῶν περιστατικῶν καὶ θλιβερῶν παρεκκλίσεων νὰ γίνωνται, ΘΡΥΛΟΙ καὶ κακόγουστα «σήριαλ», ἀλλὰ καὶ θριαμβολογίαι ὅλων ἐκείνων οἵτινες ἔχουν σκοπὸν νὰ δαιωνίζουν τὸ ἔργον τοῦ φθοροποιοῦ Ἐφρεσίου Ἡροστράτου, ἀνάπτοντες πυράς εἰς τὰς καρδίας τῶν πιστῶν καταγκρεμίζοντες ἀπὸ αὐτὰς πᾶν ὅ,τι Ἱερὸν καὶ Ὁσιον ὠκοδόμησαν διὰ τιτανικῶν ἀγώνων, καυστικῶν ἰδρώτων καὶ ποταμῶν δακρύων, δύο χιλιετηρίδες Ἑλληνορθόδοξου Πολιτισμοῦ.

Ἀλλὰ κρούμεν ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης, τὸν κώδωνα τοῦ ἐπικρεμασμένου κινδύνου, εἰς τοὺς κυρίους ἀρμοδίους καὶ ὑπευθύνους διὰ τὴν περικυφούρησιν τῶν Ἁγίων Θεσμῶν καὶ Παραδόσεων τοῦ ἔθνους, οἵτινες ἀφ' ἱκανοῦ χρόνου, συστηματικῶς ἀλλὰ καὶ μεθοδικῶς βάλλονται ἐκ πολλῶν σημείων.

Τοῦτο ἂς προσεχθῇ ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἐπιφέρῃ τὴν ὀλοσχερὴν καταστροφὴν.

Διότι καὶ ἡ πικρία, ἡ ἀγανάκτησις, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπερέντασις τῶν νεύρων τῶν πονούντων τὴν Ἐκκλησίαν, ὁσημέραι αὐξάνουν ἐνεκα τῆς ὑποούλου ταύτης διαβρωτικῆς δραστηριότητος τῶν ἐμφανῶν καὶ ἀφανῶν ἀντιθρησκευτικῶν δυνάμεων καὶ Α Π Ε Ι Λ Ε Ι, νὰ διασπάσῃ καὶ διαλύσῃ τὸ φράγμα τῆς ὑπομονῆς, τῆς ἀνοχῆς καὶ καρτερικότητος τοῦ Θρησκεύοντος Ὁρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὅποτε, τὸ ἀπότοκον κακὸ θὰ μεταποιοθῇ εἰς τὰς καρδίας τῶν αἰτίων τῆς θλιβεραῆς καὶ ἀνησυχητικῆς αὐτῆς καταστάσεως.

Καιρὸς λοιπὸν πρὸς ἀνάσχεσιν τοῦ κακοῦ!

Καιρὸς πρὸς συναπαιχμόν! Καιρὸς πρὸς ἀνάνηψιν τῶν ἐργαζομένων τὸ κακὸ διότι ΟΥΔΕΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΚΑΤΟΡΘΩΝΟΥΝ ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ, εἰ μὴ μόνον, τὸ νὰ προκαλοῦν εἰς τὰς καρδίας τοῦ Εὐσεβοῦς Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τοῦ ἀκλονήτως Θρησκεύοντος καὶ στοχοῦντος εἰς τὰς Ἁγίας Παραδόσεις του, ΤΗΝ ΑΗΔΙΑΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΤΗΝ ΑΗΔΙΑΝ.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ

Κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον τῶν διακοπῶν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ.κ. Αὐξέντιος συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων Ἀμερικῆς Παΐσιου, Σταυρουπόλεως Εὐθυμίου κ. ἄ., ἐπεσκέφθη ἀλληλοδιαδόχως καὶ συνεζήτησεν ἐπὶ θεμάτων τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγώνος, τοὺς Ὑπουργούς:

- 1) Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Ταλιαδοῦρον.
 - 2) Οἰκονομικῶν κ. Ἐβερτ καὶ Μποκοβόν.
 - 3) Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν κ. Ἀνδριανόπουλον.
 - 4) Ἐσωτερικῶν κ. Κεφαλογιάννην.
 - 5) Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Ἀθ. Τσουκαντάν.
- Αἱ συσκέψεις ὑπῆρξαν ἐποικοδομητικαί.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦμεν τοὺς προεστώτας τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἡσυχαστηρίων, τοὺς Ἐφημερίους καὶ ἐκκλησιαστικὰ συμβούλια τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τὰς Διοικήσεις τῶν Θρησκευτικῶν κοινοτήτων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας ὅπως μᾶς γνωρίσουν τὸ ταχύτερον τηλεφωνικῶς ἢ ἐγγράφως πᾶσαν ἐπιβαλλομένην διόρθωσιν, ἀφαίρεσιν ἢ πρόσθεσιν στοιχείων πρὸς πλήρη ἐνημέρωσιν τῶν πρὸς ἐκτύπωσιν Ἡμερολογίων Τσέπης τοῦ ἔτους 1981, ἐκ τυχόν ὑπαρχόντων λαθῶν σχετικῶς μὲ ἀριθμοὺς τηλεφώνων, Διευθύνσεις, μέσα μεταβάσεως ἢ πᾶν ἕτερον χρήσιμον στοιχείον, ὡς ἐπίσης εἰ δυνατόν καὶ τὴν ἀναγκαιοῦσαν αὐτοῖς ποσότητα.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες χρηματικὰ ἐπιτάγας, ὅπως ἀπαραιτήτως ἀναφέρωσι τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται τὰ ἀποστέλλόμενα χρήματα.